

Rigsdagens Samtykke; men man kan afflutte mange Slags Traktater uden Freds- og Handels-Traktater; man kan saaledes afflutte Mageffiske-Traktater o. s. v., og man kan ogsaa afflutte Kjøbs- og Afstaaelses-Contrakter. Paa denne Maade maa det af Grundlovens Ord, sammenholdt med Budgettet, fremgaae, at en saadan Afhændelse af denne saa særdeles vigtige Stats-Indtægt skulde kunne finde Sted. Jeg maa ansee det for at være af allerhøieste Vigtighed, og en Opgave, som fremfor Alt maa paahvile det Udvalg, jeg antager Thinget vil nedsette til Budgettets Behandling, at den strax paa det første Stadium drager en skarp Grændse mellem det, som maa antages at være Domainer, og det, som ikke kan antages at være Domainer, men maa henføres til Reserve-Fondet, saa at det kan angribes af Finansministeren under vanskelige Omstændigheder eller gunstige Betingelser uden Rigsdagens Samtykke; thi dersom vi ikke strax paa det første Standpunkt sørge for, at dette finder Sted, da kunne vi vente utaalelige Tvistigheder og Plagerier med Regjeringen om, hvorvidt Rigsdagen senere er berettiget til at overføre Noget til Domainer; gjøre vi det derimod strax, da have vi dermed affaaeret al Leilighed til Tvist i Fremtiden.

Barfod: Det er kun ved en enkelt, men fuldkomment rigtig Uttring af den ærede Cultusminister i hans Foredrag iforgaars, jeg skal tillade mig at opholde mig, fordi den forekommer mig ikke alene at være rigtig, men ogsaa af høieste Betydning. Jeg erindrer ikke fuldkomment den ærede Cultusministers Ord, og hans Foredrag er endnu ikke trykt omdeelt; men jeg skulde tage meget fejl, hvis han ikke udtrykte sig saaledes, at man vel maatte erindre, at der vare visse Ting, som den mindre Stat forholdsviis fik for langt mindre godt Kjøb, end den større. Det var, da han omtalte det, som var yttret om de store Udgifter til Understøttelse for Kunster og Videnskaber, at han udtrykte sig saaledes. Jeg skal tillade mig at dvæle ved disse Ord, fordi det forekommer mig, at vi i dem have en ministeriel Erklæring fra det oeconomiske Standpunkt om Vigtigheden af Gjennemførelsen af den Tanke, som allerede i en Række af Aar har bevæget ikke alene den

danste Stats, men hele Nordens Befolkning. Thi det er ganske vist, at er det forholdsmæssigt dyrt, at holde den danste Videnskabelighed oppe, saa vilde det være mindre dyrt, at holde hele den nordiske Videnskabelighed oppe. Jeg kunde derfor have lyst til at tillade mig den Frihed at spørge det ærede Ministerium, om det da har indledet Skridt, eller tænkt paa at indlede Skridt, hvorved en nordisk Videnskabelighed kunde fremkaldes istedetfor blot en danst — Skridt, som efter den ministerielle Erklæring vilde have til Folge, at den nordiske Videnskabelighed saaledes turde blive af større Indhold og Betydning end den danste alene, og forholdsviis lettere vilde kunde understøttes og opretholdes. Den Tanke, som jeg her har tilladt mig ganske kort at udtale, har imidlertid allerede tidligere fundet saa kraftige, varme og begavede Talsmænd, i hvilken Henseende jeg blot skal minde om Grundtvig, Clausen, Ohlenschläger, Steffens, Ørsted o. fl., at jeg ikke her videre skal gaae ind paa den, da mine Ord ved Siden af deres maae blive en Dværgelyd. Men jeg skal minde om, at, medens jeg er fuldkomment enig med den ærede Cultusminister i den Uttring, at eet Universitet er fuldkomment tilstrækkeligt for Danmark, kunde det dog vel være, at det, naar der stræbtes hen imod en nordisk Videnskabelighed, vilde vise sig — jeg tør ikke paastaae, at det vilde blive Tilfældet, og jeg udtaler det ikke som en Paastand af mig selv — at det var muligt, at eet Universitet var ikke alene tilstrækkeligt for Danmark, men tilstrækkeligt for hele Norden, og at det vilde kunne udsprede større Lys og Lærdom, end de 4 smaa Universiteter, som Norden for Diebliffet har. Den Tanke, som ogsaa af flere af de Mænd, jeg tidligere tillod mig at nævne, er udtalt, er den, at et frit Studiez- og Højskoleliv kunde uddanne sig saaledes, at man ikke spurgte, hvor man var kommen til sin Lærdom og Videnskab, at man ikke spurgte, om man havde studeret ved Kjøbenhavn, Upsala's eller et hvilket som helst andet nordisk Universitet. Vist er det, at paa den Maade kunde det ene af de bestaaende Universiteter komme til at supplere det andet, og ethvert af dem kunde opretholdes ved uforholdsmæssigt ringere Beføstning end for Diebliffet. I Forbindelse her-